

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de remedijs contra carnis tentamenta. cap. 21.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

¶ De remedijs contra carnis tenta-
tamenta. Caput XXI.

ET quoniam malum illud quod caro suggerit, cogitatio concipit, cogitatio ipsa quamprimum cohibenda est, ne pariat quod conceperit. Vipereum intra te factum ne finas crescere. Solet adultus venena effundere, & animam hominis enecare. Protinus abigere stiferam cogitationem dum paruula est. Dum paræ virium habet, non difficulter opprimitur, sponso in canonicis dicente; Capite nobis vulpes pusillas, exterminantes vineas, & vineæ nostræ florebunt. Cum enim vitio sa extinguit cogitatio, animus ad prosequendum virtutum propositum vegetatur, & saluberrimis vitæ fructibus exuberat. Cæterum si malarum cogitationum insultus non ita crebros, neq; ita vehementes pati desideras, claude fenestras sensuum tuorum, per quas mors ad animam ingredi consuevit. Auerte oculos ne videant vanitatem. Sepi aures tuas spinis, & linguam nequam noli audire. Pone ori tuo frenos, ne in verbo labaris, neq; gulæ aliquid vltra necessitatem indulgeas. Naribus odora menta luxuriæ subtrahe. Manus contine, ne quem iniuste offendas. neue quid impudice tangas, deniq; modis omnibus obserua & caue, ne extra nei portas Hierusalem ingrediantur. i. animæ tuæ domicilium. Et si ingressi fuerint, cura vt expellantur: ne que malignos cogitatus ibi remorari finas, vbi cū inualuerint, perniciem generant. Veruntamen sæpe fit, vt ipsi cogitatus etiam inuis nobis ingerant sese, & suapte vi ab his quæ iusta atq; honesta sunt, auertere animum nostrum tentent, ac quemadmodum paralyticus ille in euangelio, qui portabatur, non poterat præ turba offerri saluatori vt curaretur, ita nobis cogitationum quandoq; officere solet congeries, vt non quod volumus, sed quod nolumus, animo voluamus: tunc inter orandum quid lingua loquatur, mens non attendit & cum corpore in ecclesia simus, animo foris per diuersa vagamur. Huic ingruenti turbæ totis viribus renitā

Cant. 2

Mar. 2

debet, & non cedere, neq; si mali quicquam suaserint cō
sentire. Quod vt succedat, eorum industriam, qui para
lyticum gerebant, imitari oportet. Illi recto domus in
qua Christus erat, patefacto, ægrotum coram Iesu sub
miserunt, & morbo receperunt liberatum. Nos quoq;
abiecta terrenarum rerum cura, culmen cælestis con
templationis inscendamus, & per ea quæ creata sunt,
mente ingressi inueniemus creatorem, & cum inuenie
mus, ei nos reuerenter submittamus, vt quod altitudo
meditandi contulerit, humilitas deiciendi sese conser
uet, & mens iam sanata gaudeat se iam obstantis turbæ
impedimenta non sentire. Quanto minus mortalia cu
rabimus, tanto etiam minus cogitationum secularium
stimulis inquietabimur. Quisquis autem ab his crebro
ac frequenter sollicitatur, reor q; nondum vt debet, se
culo renunciauerit, sed aratrum tenens adhuc post ter
gum respiciat, si non respiceret, non iam præterita ne
que præsentia, sed futura cogitaret. Abscindamus igitur
& proiciamus procul a nobis membra scandalizan
tia, nulliusq; rei afficiamur studio, quæ propositum vi
tæ sanctioris turbet, & charitatis ardorem, quem deo
debemus, restringat. Si oculus dexter scandalizat te, e
rue eum, si manus dextra, abscinde illam. Membra ista
carnales affectiones sunt, quibus quidem si dextræ fue
rint, non illicite vtimur, veruntamen si a spiritali con
templatione vel actione auocent atq; interpellent, re
pelli debent. Quæ enim propter se licita sunt, si vna cū
illis meliora periclitantur, illicita erunt. Quod si ea etiā
quæ dextra sunt, quoties impediunt, abscindi iubeantur,
quanto magis illa quæ sinistra sunt, id est, quæ mala
sunt, declinare ac fugere debemus, & eisdem neq; oculū
intendere, neq; manum porrigere, vt neq; cogitemus
aliquid prauum, ac detestabile, neq; faciamus. Restat
igitur vt & malis præferantur bona, & bonis meliora
si ad summum bonum volumus peruenire. Cum præte
rea continentiam semper oppugnet lasciuia, & libera
litate avaritia, & humilitatem ambitio, & breuiter p
bitatem nequitia, assiduum nobis cum vitijs bellum est

Mat. 5.

Iohel. 1.

Nunquam igitur quiescamus, semper repugnemus, quā diu repugnamus, vincimus, quoties autem quiescimus, non quiescente aduersario superamur, irruentibus malis dissipantur bona, nihil quod homini illi relinquitur, qui carnis cupiditatibus vltro se subiicit, euenitque ei quod dictum est per prophetam. Residuum erucae comedit locusta, residuum locustae comedit brucus, residuum bruci comedit rubigo, aut quid boni in illo remanere poterit, cui vitia dominantur? Strenuus autem & accinctis, assidueque contra improbae voluptatis illecebras luctantibus tuta sunt omnia. Neque enim superseminatur zizania in medio tritici, nisi cum otio dediti dormimus, & a custodia bonae frugis cessamus. Atque ideo sane vigilare & orare nos iubet dominus, ne tentationibus succubamus, hoc est diligentes esse & intētos, & sollicitos, ne per desidiam spiritus caro, quae ancilla esse debet, dominari incipiat, & praeualere permittatur. Madian aduersus Israel, is videlicet qui se cultui dedicauit diuino, subuerti sinatur a nequitia.

De reparatione lapsi. Cap. XXI.

Eccl. 9.

Eph. 6

CAeterum si quādo victi superatiq; fuerimus, ad poenitentiae remedia conuertamur, nec desperemus aduersus victores victoriam, si ab his quibus manum dedimus, deficere voluerimus atque ad illa transfugere, quae insipienter dereliquimus. Tunc enim speciosa deserti, quae peccatorum ignis absumpsit, rursus germinare & bonorum operum fructu abundare cernemus. Ciuitas a rege magno obsessa (vt Ecclesiastes ait) a paupere viro, sed sapiente liberata. Quis autem pauperior illo qui vitis seruit? quis sapientior quam qui ab his dum licet fugit, & ad studium se conferat virtutum? Sed ne rursus in eodem luto more porcorum relabamur, non otiose neque segniter est agendum. Nam sicut per negligentiam victi fuimus, ita per sedulitate curaque certandi vincemus. Cuius rei nequaquam ignarus Apostolus admōet & ait, State succincti lumbos in veritate, & induite lorica iustitiae, & calceati pedes in praeparatio.